

Z życia zborów – Bielsko Biała

„AŻ DOTĄD POMAGAŁ NAM PAN”

W bieżącym roku mija 61. rocznica działalności Zboru w Bielsku-Białej. Powstał on w 1945 roku, po zakończeniu II wojny światowej. Jeszcze w okresie międzywojennym kilkoro braterstwa, późniejszych członków naszego Zboru, wraz ze swoimi rodzinami uczęszczało na nabożeństwa do br. Franciszka Thena, mieszkającego w Kozach. Od niego Prawdę poznało jego młodsze rodzeństwo, mieszkające w Bielsku: Jan Then i Maria Bysko. W tym okresie Ewangelia Chrystusowa dotarła do braterstwa Marii i Władysława Kuśnierzków oraz Zofii i Piotra Klimczaków. Nieco później Prawdę poznali braterstwo Anna i Stanisław Dudziakowie, Waleria i Stanisław Fajkisowie oraz bracia: Stanisław Godzieszka, Franciszek Pawiński i Jan Byrdy. Wszyscy ci braterstwo do oddalonego od Bielska około 10 km Zboru w Kozach chodzili pieszo, narażając się na prześladowania miejscowej ludności. Ich dzieci – dzisiejsi seniorzy Zboru Bielskiego – brały udział w szkółkach organizowanych cyklicznie przez Zbór Koziański.

Podczas okupacji, mimo że nie wolno było się zgromadzać, bracia utrzymywali ze sobą stały kontakt, odwiedzając się wzajemnie w swoich domach. Zdarzało się nawet, że w tym okresie do Zboru w Bielsku-Białej przyjeżdżali bracia z Chrzanowa: Henryk Kamiński i Mikołaj Grudzień. Ten drobny gest w tamtych czasach był wyrazem odwagi i poświęcenia.

Dzięki staraniom br. Franciszka Thena w roku 1943 Prawdę poznał i swoje życie oddał Panu brat Alojzy Raczek, obecnie najstarszy wiekiem i stażem członek naszego Zboru.

Po zakończeniu wojny bracia zaczęli się spotykać w Bielsku-Białej w domach braterstwa: Thenów, Dudziaków i Fajkisów. Pod koniec 1945 roku regularne nabożeństwa odbywały się w domu braterstwa Wiktorii i Jana Thenów, mieszkających w Straconce (obecna dzielnica Bielska-Białej). W okresie kształtowania porządku w młodym Zborze z usługą duchową do Bielska-Białej przyjeżdżali z Kóz bracia: Władysław Sołczykiewicz, Władysław Kos i Jan Komendera; z Żywca bracia: Józef Kłusak i Józef Kania oraz z Andrychowa brat Władysław Jończy.

W 1946 roku otrzymano ze Starostwa Powiatowego w Bielsku-Białej zezwolenie na organizowanie nabożeństw. Pierwszym przewodniczącym Zboru był brat Stanisław Dudziak. Brat Dudziak posiadał

wyjątkowe zdolności w nawiązywaniu kontaktów z osobami „światowymi”. Umiał ciekawie głosić Ewangelię, skutkiem czego w okresie od 1946 do 1948 roku do Zboru przybyło kilkanaście osób, a wśród nich mój dziadek Andrzej Chrobak, który poświęcił się w 1946 roku. Praca ewangelizacyjna zaowocowała zorganizowaniem pokazu „Fotodramy”, gdzie do zgromadzonej publiczności przemawiał br. Mikołaj Grudzień. Od samego początku nabożeństw odbywały się w każdą niedzielę i święta oraz we czwartki, i tak pozostało do dnia dzisiejszego. W programie mieliśmy zebrania świadectw, wykłady i badania Pisma Świętego oraz szkołę proroczą dla diakonów. Wkrótce pojawiła się potrzeba zorganizowania szkółki dla dzieci. Tematyka badań była urozmaicona. Badano kolejno wszystkie Ewangelie, księgi Mojżeszowe, proroctwa, I i VI Tom Wykładów Pisma Świętego oraz Cienie Przybytku.

W 1948 roku Zbór w Bielsku-Białej liczył 46 członków i około 20 sympatyków. W tym czasie przyszły poważne doświadczenia na punkcie zrozumienia nauki wtórej obecności Jezusa. Znaczna część członków Zboru, około 20 osób, pozbawiona została społeczności, gdyż nie podzielała poglądów ogółu braci. W ten sposób powstał odrębny Zbór. Po kilku latach część osób z tego grona powróciła do macierzystego Zboru, gdzie przebywają z nami po dzień dzisiejszy.

U braterstwa Thenów bracia zgromadzali się do 1955 roku. W ciągu tych 10 lat młodzież dorosła, założyła własne rodziny i z początkiem 1956 roku postanowiono przenieść zebrania niedzielne do domu braterstwa Elizy i Tadeusza Bajorskich. Czwartkowe nabożeństwa, ze względu na lepszy dojazd, przez kilkanaście lat odbywały się w domu braterstwa Zofii i Piotra Klimczaków. Latem 1956 roku w nowym miejscu nabożeństw zorganizowano konwencję lokalną, w której uczestniczyli braterstwo z okolicznych Zborów: Kóz, Andrychowa, Żywca i Gilowic. Wykładami służyli bracia: Władysław Jończy, Stanisław Grudzień i Jan Gładyszek, który powrócił wraz z rodziną ze Związku Radzieckiego. W następnym roku nasz Zbór był współorganizatorem konwencji w Kętach u braterstwa Kotlarczyków.

Ze względu na kłopoty mieszkaniowe u braterstwa Bajorskich, w latach 1966 – 1972 zbieraliśmy się u braterstwa Kuśnierzków przy ul. Skowronków. W międzyczasie braterstwo Bajorscy wybudowali nowy dom przy ul. Wspólnej i bracia znowu mogli korzystać z ich gościnności.

W sierpniu 1975 roku zorganizowano konwencję w budynku Ochotniczej Straży Pożarnej w Kętach. Kolejną

konwencję bielski Zbór zorganizował 10 lat później w Andrychowskim Domu Kultury.

Rok 1957 – w sadzie u braterstwa Bajorskich

Po śmierci braterstwa Bajorskich, kiedy ich spadkobiercy wymówili umowę najmu lokalu, pojawiły się kłopoty z miejscem naszych zgromadzeń. Po długich, bezskutecznych poszukiwaniach, udało się nam zaadaptować skromne pomieszczenie w domu braterstwa Zofii i Mariana Skoczylasów. Rok później przenieśliśmy się do innego, lepiej przystosowanego pomieszczenia i od września 1990 roku spotykamy się dwa razy w tygodniu w Bielsku-Białej przy ul. Nowej 12. Pięć lat później Zbór w Bielsku-Białej zorganizował konwencję w budynku kina „Złote Łany”. Następna konwencja odbyła się w tym samym miejscu we wrześniu 1998 roku. Dwa lata później zorganizowano trzecią z kolei konwencję, tym razem w Hali Bielskiego Klubu Sportowego „Stal”. Była to największa pod względem liczby uczestników konwencja w Bielsku-Białej.

Trochę statystyki:

W ciągu tych 60 lat członkami Zboru było 115 osób. Służbę duchową pełnili następujący bracia: Jan Then, Władysław Kuśnierz, Stanisław Dudziak, Stanisław Fajkis, Stanisław Waluś, Stanisław Wawrzyniak, Tadeusz Bajorski, Antoni Zdrowak, Czesław Suchanek, Karol Sablik, Jan Then-junior. W latach 1960-1978 br. Eugeniusz Klimczak był członkiem Komisji Rewizyjnej naszego Zrzeszenia, a w latach 1978-1984 pełnił funkcję sekretarza.

Obecnie w naszym gronie mamy 10 osób z ponad 50 letnim stażem w Prawdzie. Przez te lata nie zaniedbywano również pracy z młodzieżą. Nieprzerwanie od 1946 do 2000 roku prowadzone były szkółki dla dzieci i młodzieży. Obecnie w Zborze mamy troje dzieci, które

podobnie jak wszyscy sympatycy naszej społeczności biorą czynny udział we wszystkich nabożeństwach. Poza tym w każdą drugą sobotę miesiąca wszyscy zainteresowani mogą uczestniczyć w spotkaniach młodzieżowych, organizowanych od 10 lat na sali Zboru w Kozach Górnych.

Aktualnie Zbór liczy 36 osób, z czego 22 jest poświęconych. Sługami Zboru są bracia: Marian Skoczylas, Sławomir Skoczylas oraz Henryk Zdrowak. Od wielu lat jedną godzinę pierwszej niedzieli miesiąca przeznaczamy na zebranie świadectw, modlitw, śpiewu i czytania psalmów. Ten rodzaj nabożeństw przynosi nam wiele błogosławieństw i radości, ponieważ możemy wyrazić nasze smutki, radości, pragnienia oraz wdzięczność dla Pana. Inny charakter emocjonalny mają nasze badania Słowa Bożego. W niedziele rozważamy Ewangelię św. Łukasza, a we czwartki Objawienie św. Jana. W naszych rozważaniach szczególny nacisk kładziemy na zrozumienie nauk podanych przez Pana Jezusa i apostołów. Zdobyte lekcje staramy się stosować w naszym codziennym życiu. Korzystamy też z wykładów braci starszych oraz szkoły proroczej brata diakona. Z okazji przyjazdu do Zboru braci z pracy międzyzborowej w czasie przerwy nasze siostry przygotowują drobny poczęstunek w postaci kawy i herbaty. Analizując historię naszego Zboru cieszymy się, że większość młodzieży wychowanej w naszej społeczności okazała swoje poświęcenie dla Pana, założyła własne rodziny i mimo, że opuściła Bielsko-Białą, swoją obecnością zasiła inne Zbory w kraju i za granicą. Cieszymy się również z tego, że w naszym gronie są bracia i siostry z rodzin, w których Prawda gości od pięciu pokoleń.

Nauczeni doświadczeniem minionych lat staramy się prowadzić nasze nabożeństwa w duchu tolerancji, zrozumienia i wzajemnej miłości. W przypadku nauk czasowych staramy się stosować do słów Pana Jezusa: „Nie wasza rzecz znać czasy i chwile, które Ojciec w mocy swojej ustanowił” (Dzieje Ap.1:7). Chociaż Zbór nasz nie jest liczny i przeżył różne trudności, śmiało możemy zacytować słowa z 1 Sam. 7:2 – „Aż dotąd pomagał nam Pan”.

Mamy nadzieję, że Pan będzie nam nadal błogosławił.

**Na podstawie relacji braci i sióstr oraz
zgromadzonych materiałów
opracował br. Sławomir Skoczylas.**

Skoczylas Sławomir
R-
„Straż”